

هو الله - ای پروردگار در این کور عظیم بسططان مبین...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

لوح رقم (128) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء، جلد 1، صفحه 467

هو الله

ای پروردگار در این کور عظیم بسططان مبین تجلی فرمودی و در حشر اکبر بجمال انور اشراق نمودی این قرن سلطان قرون و این عصر نوبهار اعصار در جمیع شئون و چون بجمیع جهات و مراتب این کور را ممتاز از سائر ایام ظهور مظاهر احدیت فرمودی محض سد باب خلاف و شقاق و قطع ریشه فساد و دفع شبهات و منع ارتیاب در کتاب اقدس است که ناسخ کل کتب و صحف است بنص جلیل قاطع حق را از باطل واضح فرمودی و جمیع مدعیان محبت را از ثدی عذرای کتاب اقدس سی سال بلبن عهد و میثاق پرورش دادی و در جمیع الواح و صحائف متمسک بعهدت را نوازش و ستایش فرمودی و متزلزل و ناقض را نفرین و نکوهش نمودی پس بأثر قلم اعلایت کتاب عهد مرقوم نمودی و لوح میثاق نگاشتی تا مجال شبهه و ارتیاب نماند و امر و مقرر امر الله چون آفتاب واضح و روشن باشد و هیچ نفسی نتواند رخنه نماید و در امر مبارک که سبب اعظم اتحاد عالم و دافع اختلاف امم است رائحه خلافتی و نقابی افکند و این بنیان عظیم را خراب کند و این جنت ابهی را خارستان جفا نماید حال نو هوسانی چند در فکر نقض میثاق افتادند و بی خردانی چند در صدد قلع و قمع این بنیان در سر بلکه الیوم چهارا تیشه بر ریشه ایمان و پیمان امرت زنند و سیف بر هیکل میثاقت روا دارند در هر دقیقه بظلمی برخیزند و جفائی وارد آرند و فریاد مظلومی بلند کنند الواحت را که بنص صریحت مبین و واضح و مشهود باوهم خویش معنی کنند و در جیب و بغل نهند و استدلال بر اوهامات و ترهات خود کنند و بر بندگان مظلومت استهزاء نمایند تیری نماند که پرتاب نمودند سهم و سنائی نماند که روا نداشتند طعنی نماند که نزدند زخمی نماند که وارد نیاوردند ای پروردگار تو آگاهی ای آمرزگار تو ملجأ و پناهی ای کردگار تو گواهی دوستان ثابت گرفتارند تو نجات بخش و یاران راسخت مبتلایند تو رهائی ده علم منیعت را بلند کن و ثعبان مبین را اجازت بخش تا از آستین کلیمت بدر آید فاذا هی تلقف ما یأفکون و البهاء علی کل ثابت علی عهد الله المحکم المتین (ع ع)

ORIGINAL